

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/129/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1715201069
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1715201069.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a členiek senátu JUDr. Dariny Kriváňovej a Mgr. Barbory Bartekovej v právnej veci žalobcu: Západoslovenská distribučná, a.s., so sídlom v Bratislave, Čulenova č. 6, IČO: 36 361 518, zastúpený: GRABAN, TORMA & PARTNERS s.r.o., so sídlom v Košiciach, Vodná č. 3, IČO: 36 730 564 proti žalovaným: 1. V. K., bytom v W., M. cesta č. XXXX/X, 2. V. M., bytom v A., W. č. XX, 3. V. M., bytom v W., B. č. XX, v konaní o zaplatenie 4.242,97 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Pezinku zo dňa 11.01.2017, č.k. 9C/15/2015-87, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu v Pezinku zo dňa 11.01.2017, č. k. 9C/15/2015-87, v n a p a d n u t e j č a s t i, t.j. v časti ktorej bola žaloba zamietnutá a v časti trov prvoinštančného konania voči žalovaným v 2. a 3.rade z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie voči žalovanej zastavil, vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalovaní v 1. až v 3.rade nárok na náhradu trov prvoinštančného konania nepriznal.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že predmetom žaloby je zaplatenie 4.242,97 € s príslušenstvom, ktoré si uplatňuje žalobca z titulu neoprávneného odberu elektrickej energie na odbernom mieste H. A. č. XX, okres X. za nezaplatené faktúry za dodávku elektriny. V priebehu prvoinštančného konania žalobca navrhol prístupenie ďalších strán sporu, a to žalovanú v 2. a žalovaného v 3.rade.

3. Vec právne posúdil podľa § 488 až ust. § 491 OZ, ako aj s poukazom na ust. § 46 ods. 1, 2 a 4 zák. č. 251/2012 Z.z., zároveň poukázal na ust. § 420 ods. 1 OZ. Na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobcovi vznikla škoda v súvislosti s neoprávneným odberom ku ktorému dochádzalo v období od d 01.08.2010 do 06.05.2013. Súd prvej inštancie konštatoval, že v konaní nebolo zo strany žalobcu dostatočne preukázané, že za vzniknutú škodu sú v celom rozsahu zodpovední žalovaná v 2. a žalovaný v 3.rade. Uviedol, že v konaní bolo zistené, že žalovaní v 2. a 3.rade sa zdržiavali v nehnuteľnosti maximálne do februára 2012, čo vyplynulo z nájomnej zmluvy. Následne kontrola odberného miesta bola vykonaná dňa 06.05.2013 a bolo zistené, že meradlo nie je odpojené, zaznamenáva odber energie. V tom čase, však v nehnuteľnosti nikto nebyval a žalovaná v 1.rade, ktorá bola do 15.05.2013 vlastníčkou nehnuteľnosti, odber elektrickej energie odhlásila dňa 31.07.2010. keď táto skutočnosť vyplýva z výstupu z evidencie odberateľov k odbernému miestu. Napriek tejto skutočnosti žalobca naďalej elektrinu na odberné miesto dodával. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca si nesplnil svoju povinnosť zabezpečiť odberné miesto proti neoprávnenému odberu. Dôvodom zamietnutia žaloby proti žalovaným v 2. a 3.rade je že, žalobca neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, že za vzniknutú škodu sú v celom rozsahu žalovaní v 2. a 3.rade, okrem toho žalobca zanedbaním svojej povinnosti vykonávať činnosť dodávateľa s odbornou starostlivosťou nezabezpečil odberné miesto proti neoprávnenému odberu, čím spolu zavinil vznik škody. Za základe späťvzatia žaloby súd prvej inštancie

konanie proti žalovanej v 1.rade zastavil. Zároveň uviedol, že o trovách rozhodol v zmysle zásady úspešnosti konania, keď žalovaní v 1. až v 3.rade si právo na náhradu trov konania neuplatnili.

4. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, ktorý žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v druhom výroku zmenil tak, že žalovaní v 2. a 3.rade sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne istinu 4.242,97 €, vrátane úroku z omeškania zo žalovanej sumy od 12.06.2013 do zaplatenia. Zároveň si uplatnil voči žalovanému v 2. a 3.rade nárok na náhradu trov prvoinštančného konania vo výške 100 %. Žalobca v odvolaní uviedol, že napáda druhý výrok súdu prvej inštancie, ktorým súd žalobu voči žalovanej v 2. a 3.rade zamietol z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na priebeh prvoinštančného konania na vykonanie dôkazu na katastrálny odbor z dôvodu preukázania ako menili vlastníci nehnuteľnosti v čase od 01.07.2012 do mája 2013, keď bol neoprávnený odber ukončený. Žalobca poukázal na rozpor v tvrdeniach žalovanej v 2.a žalovaného v 3.rade ,keď žalovaná 2. tvrdila, že sa v nehnuteľnosti zdržiavala od 01.07.2012 a žalovaný v 3.rade o dva mesiace neskôr, naopak žalovaný v 3.rade uviedol, že v nehnuteľnosti sa zdržiaval iba do roku 2011, pričom nevedel uviesť presný dátum a žalovaná v 2.rade bývala v dome ešte asi o mesiac až dva dlhšie. V priebehu prvoinštančného konania bolo preukázané, že spoločnosť Reality nehnuteľnosť nadobudla v rámci dobrovoľnej dražby a v čase kúpi nehnuteľnosti spoločnosťou Reality bola nehnuteľnosť neobývaná. Podľa žalobcu žaloba voči žalovaným je dôvodná, pretože po opustení nehnuteľnosti žalovanými v 2. a 3.rade sa minimálne až do 06.05.2013, t.j. do dňa zistenia neoprávneného odberu nikto v nehnuteľnosti nezdržiaval, odber elektriny nebol žiadny, resp. minimálny.

5. Podľa žalobcu súd prvej inštancie svoje zamietavé rozhodnutie postavil na tom, že v konaní nebolo preukázané, že by za vzniknutú škodu boli zodpovední žalovaní v celom rozsahu, a na tom, že žalobca si nesplnil svoju povinnosť zabezpečiť odberné miesto proti neoprávnenému odberu. Žalobca uviedol, že zo samotných tvrdení žalovaných vyplýva, že sa žalovaný v 3.rade zdržiaval v nehnuteľnosti do februára 2012, ako to vyplýva z nájomnej zmluvy, ktorú sám predložil súdu. V konaní ďalej bolo preukázané, že žalovaná v 2.rade sa v nehnuteľnosti zdržiavala dlhšie ako žalovaný v 3.rade, keď sama uviedla, že od 01.07.2012 býva na adrese Petofiho č. 54, Bratislava. Dôvod pre ktorý súd žalobu voči žalovaným zamietol bol ten, že žalovaní sa nezdržiavali po celý čas v nehnuteľnosti, t.j. od 01.08.2010 do 06.05.2013. Po opustení nehnuteľnosti žalovanými, nehnuteľnosti nikto neužíval a nikto sa v nej nezdržiaval. Nehnuteľnosť bola kúpená spoločnosťou Reality až po skončení neoprávneného odberu a aj samotná spoločnosť Reality potvrdila, že v čase kúpy v máji 2013 nehnuteľnosť bola neobývaná. Je možno preto predpokladať, že spotrebovanú elektrinu počas neoprávneného odberu spotrebovali v celom rozsahu práve žalovaní. Je irelevantné, že istú čas neoprávneného odberu sa žalovaní v nehnuteľnosti nezdržiavali. Neexistuje iný subjekt, ktorý by bol za neoprávnený odber zodpovedný namiesto žalovaných. Žalobca uviedol, že ak súd ma za to, že žalovaní nie sú zodpovední za celú výšku škody, mal žalovaných zaviazat' zaplatiť aspoň časť škody. Zo zamietavého výroku rozsudku vyplýva, že súd konštatoval, že žalovaní neboli zodpovední ani za obdobie, počas ktorého sa bez najmenších pochyb v nehnuteľnosti zdržiavali. Podľa žalobcu mal súd vyhovieť žalobe aspoň z časti a nie ju celú zamietnuť. Žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 12.09.2011, sp. zn. 5Cdo 110/2011 v zmysle ktorého podstatou solidárnej zodpovednosti je, že každý škodca zodpovedá za ostatných a všetci zodpovedajú za každého jednotlivého škodcu. Právna úprava umožňuje poškodenému domáhať sa náhrady škody na ktoromkoľvek zo škodcov, pretože funkciou pasívnej solidarity je uľahčenie pozície poškodeného.

6. K záveru súdu prvej inštancie, že žalobca si nesplnil svoju povinnosť zabezpečiť odberné miesto proti neoprávnenému odberu žalobca uviedol, že zo žiadneho právneho predpisu SR nevyplýva pre žalobcu uvedená povinnosť zabezpečovať odberné miesta proti neoprávnenému odberu. Samotné odpojenie neoprávneného odberu si vyžaduje určité technické znalosti a nemôžu ho vykonávať napr. brigádnici. Navyše nie každé ukončenie konkrétnej zmluvy o dodávke elektriny smeruje automaticky k neoprávnenému odberu elektriny. Navyše súd prvej inštancie si sám sebe odporuje ak tvrdí, že žalobca spoluzavinil vznik škody tým, že odberné miesto neodpojil. Ak by aj spoluzavinil vznik škody s čím žalobca nesúhlasí, musel by existovať aj iný subjekt, ktorý taktiež spolu zavinil vznik škody spolu so žalobcom. Spoluzavinenie je možné len tam, kde existuje subjekt, ktorý škodu zavinil a ďalší, ktorý ju spolu zavinil spolu s prvým subjektom.

7. Odvolanie bolo doručené žalovanej v 2. rade dňa 24.04.2017 a žalovanému v 3.rade dňa 13.04.2017. Žalovaní v 2. a v 3.rade sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadřili.

8. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

9. Žalobca v odvolaní poukázal na to, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Právo na spravodlivý proces je naplnené v prvom rade tým, že súd zistí po vykonaní dôkazov, a po ich vyhodnotení skutkový stav a následne za použitia príslušných právnych noriem vo veci rozhodne za predpokladu, že skutkové a právne závery neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces, že právne ale skutkové závery nie sú svojvoľné a neudržateľné. Jedným z princípov, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces je povinnosť súdu presvedčiť a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť, keď súd prvej inštancie spravodlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho čo uviedli strany sporu. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazu na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Súd pri odôvodnení svojho rozhodnutia musí taktiež dbať na celkovú presvedčivosť rozhodnutia, t.j. na to aby závery ku ktorým na základe zhodnotenia skutkového stavu veci dospel, boli prijateľné spravodlivé a najmä presvedčivé. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z toho, že súdy majú poskytovať v súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (strán sporu).

11. Po preskúmaní veci dospel odvolací súd k záveru, že odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie nezodpovedá ust. § 220 ods. 2 CSP a právu strán sporu na spravodlivé súdne konanie. Odvolací súd ma za to, že závery súdu prvej inštancie vychádzajú z nepreskúmateľnosti rozhodnutia, čo odôvodňuje porušenie práv na spravodlivý súdny proces. Záver súdu prvej inštancie vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam v danej veci, ktoré vyšli v priebehu prvoinštančného konania najavo je tiež nepresvedčivý, nepreskúmateľný.

12. Vzhľadom na viazanosť odvolacieho súdu rozsahom a dôvodmi odvolania (ust. § 379, § 380 CS), odvolací súd v prejednávanej veci neposudzoval správnosť výroku súdu prvej inštancie, ktorým bolo konanie voči žalovanej v 1.rade zastavené.

13. V prejednávanej veci (prejednaný výrok II., t.j. v časti, ktorej bola žaloba zamietnutá a v časti trov prvoinštančného konania voči žalovaným v 2. a 3.rade bol vykonaním dokazovaním preukázaný neoprávnený odber na odbernom mieste H. v období od 01.08.2010 do 06.05.2013 s poukazom na ust. § 46 ods. 21 písm. a) zák. č. 251/2012 Z.z. a to neoprávneným odberom elektriny bez uzatvorenej zmluvy o pripojení do prenosovej sústavy , alebo pripojení do distribučnej sústavy. Táto skutočnosť nebola medzi sporovými stranami sporná. Relevantným pre právne posúdenie skutkového stavu okrem iného bolo i ust. § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka o všeobecnej zodpovednosti za škodu a teda s tým spojené ustálenie subjektov zodpovedných za vznik škody, resp. naplnenie všetkých potrebných predpokladov pre vznik škody. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v konaní zo strany žalobcu nebolo preukázané, že za vznik škody v celom rozsahu sú zodpovední žalovaní v 2. a 3.rade, nakoľko dokazovaním bolo zistené, že práve títo žalovaní sa zdržiavali v predmetnej nehnuteľnosti maximálne do februára 2012. Pokiaľ sa týka žalovanej v 1.rade, ktorá bola do 15.05.2012 vlastníčkou nehnuteľnosti, táto odber elektrickej energie odhlásila dňa 31.07.2010, ako to vyplýva z výstupu evidencie odberateľov k odbernému miestu, a žalobca napriek tejto skutočnosti ďalej elektrinu na odberné miesto dodával, a podľa súdu prvej inštancie si nespĺnil svoju povinnosť zabezpečiť odberné miesto proti neoprávnenému odberu. Dôvodom zamietnutia žaloby v časti proti žalovaným v 2. a 3.rade bolo neunesenie dôkazného bremena, že za vzniknutú škodu sú títo zodpovední v celom rozsahu, pričom vzhľadom na skutočnosť, že žalobca nezabezpečil odberné miesto proti neoprávnenému odberu mal spoluzaviniť vznik škody.

14. Odvolací súd súhlasí s odôvodnením súdu prvej inštancie ohľadne neunesenia dôkazného bremena žalobcu (doposiaľ) vo vzťahu ním tvrdením skutočnosťami, ohľadom zodpovednosti žalovaných za vznik škody z celého obdobia neoprávneného odberu elektrickej energie, pričom však na základe vykonaného dokazovania bolo zistené, že žalovaný v 3.rade sa zdržiaval v predmetnej nehnuteľnosti do februára 2012 a žalovaná v 2.rade do 01.07.2012 z čoho vyplýva, že obaja žalovaní v 2. a 3.rade sa zdržiavali v predmetnej nehnuteľnosti v istej časti rozhodného obdobia, kedy dochádzalo k neoprávnenému odberu, t.j. od 01.08.2010 do 06.05.2013. Dôvodná je preto odvolacia námietka žalobcu ohľadom skutočnosti, že ak súd prvej inštancie vychádzal z premisy , že žalovaní v 2. a 3.rade sa nezdržiavali v predmetnej nehnuteľnosti počas celého rozhodného obdobia neoprávneného odberu, ale v konaní bolo preukázané, že sa v nehnuteľnosti zdržiavali istú časť z rozhodného obdobia bolo namieste posúdiť

vznik zodpovednosti za škodu žalovaných v 2. a 3. rade za neoprávnený odber elektrickej energie v období, kedy sa v nehnuteľnosti zdržiavali.

15. Bude preto úlohou súdu prvej inštancie zaoberať sa odvolacou námietkou žalobcu a posúdiť vznik zodpovednosti žalovaných v 2. a 3. rade za vznik škody, v období, kedy užívali predmetnú nehnuteľnosť. Nemožno totiž nepreukázať zodpovednosť žalovaných v 2. a 3. rade za celé rozhodné obdobie odôvodniť neexistenciu žiadnej zodpovednosti týchto žalovaných za škodu, resp. ani za škodu, ktorú mohli spôsobiť neoprávneným odberom v časti posudzovaného obdobia. K tvrdeniu súdu prvej inštancie o nezabezpečení odberného miesta proti neoprávnenému odberu a spoluzavineniu žalobcu, odvolací súd sa stotožňuje s odvolacou námietkou žalobcu, že takéto zdôvodnenie možno považovať za mátku, keď na jednej strane súd prvej inštancie vylučuje zavinenie, resp. zodpovednosť žalovaných v 2. a 3. rade za neoprávnený odber a na strane druhej hovorí o spoluzavinení žalobcu, čím však odvolací súd nepotvrďuje, ale ani nevyvracia správnosť záveru súdu prvej inštancie o tom, či je žalobca povinný zabezpečiť odberné miesto proti neoprávnenému odberu, a relevanciu tejto skutočnosti k preukázaniu vzniku zodpovednosti žalovaných v 2. a 3. rade za vznik škody, a to najmä s poukazom na nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vo vzťahu k tomuto dôvodu, ktorý žalobca uvádza, a ktorý bude potrebné zo strany súdu prvej inštancie i náležite odôvodniť, s poukázaním na konkrétne ustanovenia právnych predpisov, resp. uvedenie noriem, v ktorých je súdom prvej inštancie tvrdená povinnosť žalobcu ustanovená.

15. Odôvodnenia rozhodnutia je prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia z hľadiska možnosti preskúmania rozhodnutia na podklade opravného prostriedku. Vzhľadom na vyššie uvedené preto žalobca dôvodne namietal, že súd nesprávnym procesným postupom tým, že rozhodnutie dostatočným spôsobom neodôvodnil, znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 b) CSP).

16. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd zrušil rozsudku súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne i o trovách tohto odvolacieho konania.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).